ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (15 Ὑπηρ.) Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Μπραΐτον ἀσχολοῦνται ἄκρως μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν συνθηκῶν τοῦ φόνου τῆς 41ετοῦς μὶς Ἐλίζαμπεθ Μακ Λίντον, ἡ ὁποία ἀνευρέθη νεκρὰ πλησίον ἑνὸς τηλεφανοῦ εἰς μίαν εἰκίαν τῆς πλατείας Τσάστερ. Ἡ εἰς διερρυθμίσεις ἐνα χρησιμοποιηθεῖσα ὡς κατάμμα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου. Ἡ φονεύσασα διέμενεν εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἀπὸ διμήνου, ἐπιβλέπουσα εἰς τὴν διαρρύθμισιν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῆς ὡς οἰκονόμου τοῦ Βασιλέως. Χθὲς ἡ κατηγορία συνελαβεν ἑν ἄτομον. τοῦ ὁποίου ὅμω, δὲν ἀνεκοινώθη ἡ ταυτότης, καὶ τὸ ὑπέβλεν εἰς κόλυμβον ἀνακρίσιν μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐκρατήθη εἰ; τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα τῆς ὁδοῦ Τζέραλντ. Ὡς ἐγνώσθη σήμερον, ἡ δολοφονηθεῖσα ὑπηρέτησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἰς βοηθητικὸν γυναικεῖον σῶμα τῶν βρεττανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ εἰς τὸν ἀμερικανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τοῦ Ἐφοδιασμοῦ κ. Τζών Γκιλμοτ (δεξιὰ) ἐξετάζων μίαν φιαλὴν Πενικιλλίνης μὲ τὸν παραπλεύρως του ἐφτυρέτην αὐτῆς σὲρ Ἀλεξάντερ Φλέμινγκ. Ἡ Ἀγγλία εἶναι σήμερον εἰς θέσιν νὰ παράγῃ χιλίας φορὰς περισσοτέραν τοῦ 1943 Πενικιλλίνην.

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

20 Ἰουλίου 1910

Ὁ Κρῆς πολιτευτὴς κ. Α. Μιχελιδάκης ἀπαντῶν εἰς τηλεγραφήματα τῆς «Ἑστίας» ἀναγνωρίζει, τὴν κουμπιότητα τῆς κατωτάτεως. Ἐὰν, λέγει, ὁπωσδήποτε ἡ Συνέλευσις εἰς τὸ ζήτημα τῶν Μουσουλμάνων ἀποφασίσει ἡ δημοσία τάξις, ὁπότε θὰ χρειασθῇ ἐπέμβασις τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν πάλιν ἐμμείνῃ ἡ Συνέλευσις, θὰ προκληθοῦν κίνδυνοι ἐκ μέρους τῶν Προστατίδων Δυνάμεων. Τονίζει ἐν τέλει ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς συνενόησιν.

☘ Ὁ ἐν Σικάγῳ Ἕλλην πρόξενος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν καταρτισμὸν 150 ἐθελοντικῶν λόχων μετανάστων Ἑλλήνων ἡ δύναμις τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 30.000.

☘ Ἐπελέθησαν σήμερον οἱ Σχολικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες, κατὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων παρέστη καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Παναγιωτόπουλος, ἀφιχθεὶς ἐξ Αἰγίου. Πρῶτος νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Κ. Μπομπότης λαβὼν ὡς ἔπαθλον ἓν κυνηγετικὸν ὅπλον.

Νέαι ἐκδόσεις

1) «Παιδικὸς Παλμὸς» 3ον τεῦχος τοῦ μοναδικοῦ διὰ τὰ παιδιὰ περιοδικοῦ.

2) «Τεκνοποίησις Θελημματική».

3) Ἀχ!... αὐτὰ τὰ παπούτσια ἢ τί εἶναι· σοσιαλισμός.

Πωλοῦνται εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἄνω μέρος πλατείας Γεωργίου Α'.

(Ι ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Ἀναταλείσης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας φορολογίας ἐπὶ τῶν θεαμάτων καὶ παραμεινάσης τῆς παλαιᾶς τοιαύτης, ἐπανελήφθη ἀπὸ χθὲς ἡ λειτουργία τῶν κινηματογράφων. Αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων κατὰ παραμένουν αἱ αὐταί, ὡς καὶ πρότερον.

φορά, μεγάλες διαστάσεις, ἂν ἡ δούλα δὲν ἔμπαινε νὰ εἰδοποιήσῃ:

—Ὁ κύριος Βαλσάμης!...

Ἡ Λένα δὲ μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἕναν ἀγαθοπεναγμὸ γεμάτον ἀνακούφισι. Ὁ Βαλσάμης μπῆκε μὲ τὸν ἀέρα κυρίου τοῦ σαλονιοῦ, κρατῶντας, παραμάσχαλα, τὸ δικό του χαρτοφύλακα. Ἦταν ἕνας ἡλικιωμένος ἄντρας, ὁ παλιὸς τοῦνος κυνηγόρος τοῦ σπιτιοῦ, μὲ πλατεῖα, φωτεινὴ μορφή, μὲ μαγουλὰ στὸ δεξὶ του μάτι, μ' ἀφεγγιάστη γωρίστρα, κομψὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐξυπνη ἐκφραση. Ἀκούμπησε, μπαίνοντας, τὸ χαρτοφύλακα, στὸ τζάκι, κάτω ἀπὸ τὸν πρόσκαιρο θυρεὸ μὲ τ' ἄρματα τῶν προγόνων καὶ χαιρέτησε πρόσχαρα, φιλώντας τὸ χέρι τῆς Στέλας:

—Τὸ ξαίρω — εἶπε — εἶμαι ἀδικαιολόγητος, ἀσυγχώρητος, ἄξιο φρέμασμος!.. Μὰ δὲν ὀρίζω τὸν ἑαυτό μου! Εἶμαι πνιγμένος στὴ δουλειά. Δὲν προφταίνω οὔτε στὸ σπίτι μου νὰ πάω... τρώω στὸ δρόμο... κοιμᾶμαι...

—Ὄχι στὸ δικαστήριο, ἐλπίζω! — παρετήρησε ἡ Στέλα, εἰρωνικά.

Ἡ Λένα συμπλήρωσε στὸν ἴδιο τόνο:

—Κι' ἔπειτα λένε, πῶς οἱ δικηγόροι δὲν ἔχουνε δουλειὲς αὐτὴ τὴν ἐποχή!...

—Οἱ διακηγόροι ἀσφαλῶς —εἶπε ὁ Βαλσάμης — Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι πιὰ δικηγόρος, παιδί μου!... Ἔχω εὐθυνεμυθῆ σήτορας κηδειῶν! Ἐφαρμόζω τοὺς ἐπιαγγελίους τῶν ἐλλήνων κατηγορουμένων στὸ Πεζικὸ στρατοδικεῖο. Ἔκει νὰ ἰδῆτε δικαστές! Ἔχουνε θγάλει τὴν ἀπόφαση πρὶν ἀνέβουν στὴν ἕδρα. Καὶ εἶναι πάντα ἡ ἴδια: Θάνατος! Ὁ ἰδιωτικός τους γιὰ μᾶς εἶναι ρίπη πολυβόλου. Κάθε ἄρθρο καὶ σφαῖρα.

—Μὰ τί λὲς — ρώτησε ἡ Στέλα — τί κάνει ἐκεῖ μέσα;

—Πληρώνω τὸ λάθος μου, ποὺ ξαίρω γερμανικά!... Ζῶ κάθε μέρα τὸ δράμα ἕνα σωρὸ ἀθῶων... Ἀγωνίζομαι, ἱδρώνω, βραχνιάζω, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ συνηρήσωστὴν ψυχή τους, ὡς τὴν τελευταία στιγμή, τὴν ἐλπίδα πῶς μποροῦν νὰ γλυτώσουν...

—Καὶ γιατί καταγγροῦνται συνήθως ἀλλοι αὐτοί; Ρώτησε ἡ Λένα.

—Μὰ σχεδὸν γιὰ τὸ ἴδιο βασύτατο ἔγκλημα: Ὅτι εἶναι Ἕλληνες!

Καί, γυρίζοντας στὴ Στέλα, πρόσθεσε, ἀλλάζοντας τόνο:

—Ἂς ἀφήσουμε, σᾶς παρακαλῶ τὶς ἀπαίσιες αὐτὲς ἱστορίες!... Εἶμαι ὡς ἐδῶ!... Ἂς μιλήσουμε γιὰ τὴ δουλειά μας. Νὰ δανειστῆτε χαρτονόμισμα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο: ὡς ποῦ νὰ φύγετε ἀπὸ τὸ συμβολαιογράφειο μπορεῖ νἄχῃ ἐξαπμισθῆ... Κι' ἔπειτα Βε· Ὰ ξαίρετε ποτὲ τὶ χρωστᾶτε... κι' ἀμφιβάλλω ἂν θὰ βρίσκατε!... Νὰ δανειστῆτε σὲ λίρες τὸ ἰσπαγορεύει ὁ νόμος... Νὰ πουλήσετε σᾶς τὸ ἀπαγορεύω ἐγώ! Εἶναι καθαρὴ πρέλλα.

—Ὡραῖα! — Ἔκαμε ἡ Στέλα, εἰρωνικά — Δὲ μένει, λοιπόν, παρὰ ἡ ἀβιαμίνωση καὶ ὁ θάνατος!...

—Ἔ, ὄχι κι' ἔτσι! Εἶπε ὁ Βαλσάμης — Ἐλᾶτε μαζί μου... ὡς ποῦ νὰ πᾶμε στὸ μεσίτη μου, κάτι θὰ βροῦμε!

— Ἀπὸ τὰ φῶτα σας κρέμουμαι!... Περᾶστε!...

Καὶ τοῦδωσε τὴν πόρτα:

—Ἀντίο Λένα! — χαιρέτησε ὁ δικηγόρος.

Ἐβγάνανε μὲ τὴ Στέλα. Ἡ Λένα τοὺς ἄκουγε γιὰ λίγο ποὺ μιλοῦσαν στὴ σκάλα. Ὕστερα, μέσα στὴν ἡσυχία, ποὺ ἀκολούθησε, σὰν νὰ κουβούντιζε ἡ φράση τῆς Στέλας: «Δὲ μένει, λοιπόν, παρὰ ἡ ἀβιαμίνωση καὶ ὁ θάνατος». Ἡ νέα ἔνιωσε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ χυπάη τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τους τὸ φάντασμα τῆς πείνας, ποὺ μάνιαζε. ἔτια μπῆκε ὁ χειμώνας, στὴ σκαλαβωμένη πολιτεία.

ΣΗΓΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

****

ΑΥΡΙΟ: Ἡ συνέχεια.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἀπὸ πολλοὺς σημπολίτας δὲν ἔχει ἐπιδειχθῆ μέχρις ὥρας προθυμία εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐλληνικῶν τῶν θεάτρων.

— Καὶ ἡ πρόθεσμία δὲν εἶνε, ὡς γνωστόν, παρὰ ὀλιγοήμερος ἀκόμη, λήγουσα μετὰ δεκαήμερον.

— Ἡ ἀπροθυμία αὐτὴ καὶ ἀδικαιολόγητος καὶ ἄτοπος εἶνε, δοθέντος ὅτι πρόκειται περὶ ὑποθέσεως, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἱερὸν διὰ κάθε πολίτην χρέος ἡ τακτοποίησις.

— Ἡ τυχὸν ἀκαμονὴ πρὸς ἀνανέωσιν τῶν παλαιῶν ἢ ἔκδοσιν νέων δεβλιαρίων τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅπως συνήθως γίνεται, θὰ ἔχῃ, ἴσως, ὡς συνέπειαν τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ.

— Πράγμα, τὸ ὁποῖον μοιραίως θὰ συμβῇ, ἐπειδὴ θὰ εἶνε ἀδύνατον ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πληθώραν τῶν αἰτήσεων καὶ ἡ προθεσμία ἀναπροσφόρτως θὰ παρέλθῃ.

— Κάθε ἔρανο ἐκδοθεὶ εἰς τὴν Πατραϊκὴν κλίνει θεῶνται εἰς μακρὰν σειρὰν τὰ φῶτα πολλῶν μικρῶν πλωκῶν μέσων.

— Ὑποκίθεται δὲ ὅτι ταῦτα διενεργοῦν ἁλιείαν.

— Ἀλλὰ ψάρια ἀφροῦ ἔχουν νὰ φανοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν μας ἀρκετὸν ἤδη καιρόν...

— Ἐρωτᾶται λοιπὸν εὐλόγως: Ἐὰν πρόκηται περὶ ἁλιείας, τί γίνονται τὰ ψάρια;

— Εἷς Ἀθηναῖκὴν συνάδελφον ἀναγράφομαι τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον:

— «Ἕνας ἐπαγγελματίας... «καφφάλαος» ἐπαίτης, λυμαινόμενος ἐπὶ μῆνας 20ετίαν τὰ διάφορα ὀχήματα, συνελήφθη προχθὲς ὑπὸ ἀστυνομικῶν.

— Κατάπληκτος ὁ ἀστυνόμος, ἤκουσε τὸν «καφφάλαον» νὰ ὁμολογῇ εἰς τὴν διαπασῶν, ὅτι εἶνε ἀπόλυτον δικαίωμά του, ὅπου θέλει, νὰ μιλᾷ καὶ ὅποτε θέλει νὰ σωπαίνῃ.

— Τελικῶς, ὁ συλληφθεὶς παρεπέμφθη εἰς τὸ αὐτόφωρον ἐπὶ ἀλητείᾳ».

— Ἀλλ' ἂν ἦτο αὐτὸ μόνον, ὑπομονή!...

— Συναφές ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν χθὲς καὶ ἐδῶ εἰς τὴν διασταύρωσιν Καρίτθου — Φιλοποίμενος μ' ἕνα ἐπαίτην τυφλόν.

— Τὸν ὁποῖον ἀστυνομικὸν ὀρτ γανον ἐπεχείρησε νὰ συλλάβῃ, προεκλήθη δὲ ὡς ἐκ τούτου συγκέντρωσις πολλῶν περιέργων.

— Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Παιδείας συνεκέντρωσε πολλὰς μικρὰς κινηματογραφικὰς ταινίας, ἐκπαιδευτικοῦ περιεχομένου.

— Αἱ ταινίαι αὐταὶ θ' ἀποσταλοῦν, ἐκ περιτροπῆς, εἰς τὰ σχολεῖα. τὰ ὁποῖα διαθέτουν μηχανήματα προβολῆς, διὰ νὰ τὰς παρακολουθήσουν οἱ μαθηταί.

— Ἐκ παραλλήλου, ἡ ὑπηρεσία κατεβάλλει ἐνεργείας παρὰ τῇ Ὀθόνῃ, διὰ τὴν πλουτισμὸν τοῦ ἐμπορίου ψυχαγωγίας τῶν μαθητῶν διὰ νέων μηχανημάτων προβολῆς ταινιῶν κλπ.

— Ὥστε ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, οἱ μαθηταὶ ἐλπίζεται νὰ ἔχουν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ κινηματογράφου.

— Εἰς συνάδελφους τοῦ Βόλου διαβάζουμε τὴν ἐκπληκτικὴν εἴδησιν τῆς ἀπαγωγῆς ἑνὸς 8ετοῦς μικροῦ ὑπὸ ἀθιγγάνων.

— Ἡ ἀπαγώρισις τοῦ ἀπαχθέντος ἔγινεν ἀπὸ τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀνήγυριν Καρβίτσης», ἔπεσε ἀπὸ 4ετῆ ἐξαφάνισιν.

— Τῆς ὑποθέσεως ἔχουν ἐπιληφθῆ ἤδη αἱ ἀρχαί.

— Συμβαίνουν λοιπὸν καὶ εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα τέτοια πράγματα;

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες κυπέλλου Δήμου Πατρέων μὲ τὸ κατωτέρω πρόγραμμα:

Σήμερον: Ὥρα 4½ μμ. ἡ Ἀναγαλίκη ἀντιμέτωπος τῆς Α.Ε.Κ. καὶ ὥρα 6 μμ. ὁ Ἀπόλλων ἀντιμέτωπος τοῦ Πατρέως.

Τρίτον Ὀλυμπιακός: Ὥρα 3½ πρωινὴ ὁ ἐπαναληπτικὸς ἀγὼν Ὀλυμπιακὸ — Θυέλλης, ὥρα 4 ½ μμ. ὁ Ἡρακλῆς ἀντιμέτωπος τῆς Προοδευτικῆς καὶ ὥρα 6 μμ. ὁ Ἀχιλλεὺς ἀντιμέτωπος τοῦ Ἀστέρος.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ε.Π.Ο. διὰ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τῶν γενικῶν κανονισμῶν ποδοσφαίρου 1937—38, ἀπὸ 1ης μέχρι 31ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους ἐπιτρέπονται αἱ μεταγγραφαὶ τῶν ποδοσφαιριστῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σωματείου εἰς τὸ ἕτερον ὡς κατωτέρω: Ὁ μεταγγραφόμενος ποδοσφαιριστὴς τιμωρεῖται μὲ ἑτήσιον ἀποκλεισμὸν πλὴν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἔχει ἐλευθεραν μεταγραφὴν τοῦ σωματείου εἰς ὃ μέχρι σήμερον ἀνῆκε. Ἐλάχιστος προβλέπεται ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀριθμὸς τῶν μεταγραφησομένων.

ΘΕΟ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Κύριε Συντάκτα,

Προφανῶς ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους ἐδημοσιεύθη ὅτι ἐπὶ προσωπικοῦ 45 ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου Ν. Παπαγιαννόπουλος ἀπήργησαν 15. Τὸ ἀκριβὲς ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι τὸ ἐργοσπάσιόν μας ἀριθμεῖ 97 ἐργάτας, ἐξ ὧν 8 μόνον δὲν προσῆλθον πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 3 πλήρως δικαιολογημένοι λόγῳ ἀσθενείας.

(Ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε.)

ΕΠΙΒΕΒΑΙΗΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ὅλων τῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ὅσους διαβάζουν τὴν «Ἐλεύθερη Ἀχαΐα», ἡ ὁποία ἐξακολουθητικῶς γράφει τὸν πρόεδρόν μας Α. Ἀντίπον «κλέπτην ἀρβυλῶν», εἶμαι ὑποχρεωμένος καὶ ὡς ἀνθρωπος ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπεύθυνος πέριξ τῆς ὑποθέσεως, νὰ ἀπαντήσω δημοσίᾳ! ἀκριβῶς συμβαίνει: μὲ τὰ ἀρβυλα ποὺ δημοσιεύουν οἱ ἐπιτήδειοι.

Ὁ πρόεδρός μας ἔφερε τὰ ἀρβυλα εἰς τὸ γραφεῖον μας ἵνα τὰ διανείμωμεν εἰς τοὺς δικαιούχους. Τὸ ἐμπόρεμε ἔμειναν 6 ζεύγη ποὺ δὲν παρεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους. Ἦτο φυσικὸν τὰ ἀρβυλα αὐτὰ νὰ παραληφθοῦν ἀπὸ κάποιον πρὸς διαφύλαξιν καὶ σὰν τοιοῦτος ἤμην ἐγώ.

Τὴν ἐπομένην ἡ Ἀσφάλεια ἦλθεν ἵνα ἔρευνήσῃ δι' ἄλλους λόγους εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου μένω μονίμως. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐγὼ ἀπουσιάζω καὶ κάμνοντας ἡ Ἀσφάλεια ἔρευναν εὗρε καὶ τὰ 6 ζεύγη ἀρβυλῶν, ἅτινα παρέλαβε καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε κατάλληλον μέσον νὰ τὰ μεταφέρῃ τὰ μετέφερεν εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας δι' ἔνδος κορινίου, μεγάλου μεγέθους. Εἰς ἐρώτησιν τῆς Ἀσφαλείας τίνος εἶνε τὰ ἀρβυλλα, ἤτο φυσικὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ταῦτα ἀνήκουν εἰς μέλη τοῦ Σωματείου Ἐργατῶν Ξηρᾶς.

Ἐιδοποιήθη τὸ γραφεῖον καὶ ἀπεστάλη εἰς ἐλεύθερος ἐργάτης ὀνόματι Χαραφφλάκας Χαρ., εἰς τὸν ὁποῖον ἐδώσαμεν ἐντολὴν νὰ πάρῃ τὰ ἀρβυλλα καὶ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦτο διότι τὸ γραφεῖον μας δὲν εἶχε κατάλληλον πρὸς φύλαξιν τῶν ἀρβυλλῶν.

Κατὰ συνέπειαν τὰ ἀναγραφόμενα παρὰ τῆς «Ἐλεύθερης Ἀχαΐας» εἶνε ψεύδη ἀσύστολα. Ὡς μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ συνάδελφος πρόεδρός μου Α. Ἀντίπας, ἐπέβαλε μὴ νυσὶν καὶ τέλος ἐὰν ἀμφιβάλλουν οἱ ἀναγνῶσται ἂς ἀποταθοῦν εἰς τὸν κ. διευθυντὴν Ἀσφαλείας ἢ τοὺς διαφωτίσῃ ἀνέξυον τὰ πρᾶγματα ἔτσι ὅπως τὰ γράφω. Ἐγὼ ἀναμένομαι, βεβαίως, ποὺ ἀπαντῶ καὶ πληρώνω, ἀλλὰ εἶχον ὑποχρέωσιν ἵνα διαφωτίσω τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ νὰ τῆς πῶ ὅτι καὶ ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος λέγω ψέμματα, ἀλλὰ αὐτοὺς δὲν τοὺς φθάνει κανεὶς οὔτε καὶ.. ἀεροπλάνον Χαρικαίνο!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΛΕΞΑΤΟΣ

Ταμίας Συλλόγου Ἐργατῶν Ξηρᾶς «Ἡ Πρόοδος» Πατρῶν

Νέα ἐκ Μανωλάδος

ΜΑΝΩΛΑΔΑΣ. Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὡραία ἑορτή, τὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας περιελάμβανε ἀπαγγελίας καὶ τραγούδια, ὑπὸ τῆς μαθητικῆς χορῳδίας. Ὁ ἐξευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Λαμπράπουλος ἀνέπτυξε τοὺς σκοπούς τοῦ σχολείου, ὡς τῆς πρώτης ἀφετηρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ξεκινᾷ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην τῆς συμβολῆς τῶν γονέων εἰς τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ὁ κ. Λαμποπούλος καὶ ἡ διδασκάλισσα δίς Παπαβασιλείου ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

Κυριακὴ 23 Ἰουνίου 1946 ὥρα 11 π.μ. Τάραπσα Πανόπουλ. Διάλεξις κ. Ἰωάννου Παπαστρατίου, ὁμοτίμου ὁρυκτολογίας καὶ πετρολογίας παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν μὲ θέμα: «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὁρυκτολογίαν» μετὰ φωτεινῶν εἰκόνων. Ἐξοδος διὰ προσκλήσεων, τὰς ὁποίας δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ζητήσουν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀρειβατικοῦ (πλατεία Γεωργίου Α') ἀπὸ 8—9½ μμ. κάθ' ἑκάστην.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΝΕΟΛΟΓΟΝ,,

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΡΘΜΕΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ τὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Πορθμείου μεταξὺ Ρίου καὶ Ἀντιρίου, ὅπως ἔγραψατε εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον σας, ρυθμίζεται ἐπὶ τέλους καὶ κατὰ τὸν συμφερότερον νομίζω τρόπον, ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐπικαιρα ζητήματα τῆς πόλεώς μας.

Καὶ εἶναι πράγματι εὐτύχημα, διότι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σημείου τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Πορθμείου, ἐπικράτησαν ἡ πλέον ὀρθὴ ἄποψις, ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἐπέδειξεν ἡ καθαρὰ πρακτικὴ σκέψις, μεταξὺ ἐγλ. τῶν ὀλιγωτέρων ἀπομένοντων σημείων, ὥστε ἡ μεταξὺ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπικοινωνία, νὰ γίνεται, ἀσφαλέστερον, ταχύτερον, συμφερότερον, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ μὲ τὴν μικροτέραν δυνατὴν ἐπιβάρυνσιν.

Βεβαίως καὶ τὰ ὠφελήματα διὰ τὴν πόλιν μας, τὰ ὁποῖα θὰ προέλθουν ἐκ τῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος, θὰ εἶναι σημαντικά.

Ἐν πρώτοις, ἡ μὲ τὴν πόλιν μας ἐπικοινωνία τῶν κατοίκων τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς διὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας των — ἀγορὰ ἐμπορευμάτων, προμήθεια εἰδῶν ἀτομικῆς καὶ οἰκιακῆς χρήσεως, ἰατρικὴ περίθαλψις κλπ. — θὰ γίνῃ πυκνοτέρα.

Ἐπὶ πλέον θὰ καταστῇ δυνατόν, ὅπως ἕνα μεγάλο ποσοστὸν τῶν ἀναγκῶν μας εἰς σφάγια καὶ εἴδη τυροκομίας, τὰ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὴν Στερεὰν καὶ τὴν Ἤπειρον ὑπὸ συμφερωτέρους ὅρους.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως — καὶ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει γενικῶτερον ὁλόκληρον τὴν περιφέρειάν μας — εἶναι τὸ ἑξῆς: ὅτι ἤδη, μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, πολλὰ προϊόντα τῆς περιφερείας μας, κρασιά, σταφίδα, σταφύλια, κλπ., τὰ ὁποῖα λόγῳ ἀκριβοῦς τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων μέσων συγκοινωνίας καὶ μεταφορᾶς, ἢ καταστρέφονται ἢ γίνονται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιτηδείων θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρουν εὐκολον καὶ συμφέρουσαν κατανάλωσιν εἰς τὴν Στερεὰν καὶ τὴν Ἤπειρον, ἱκανοποιουμένων τοιουτοτρόπως τῶν κόπων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν παραγωγῶν, τῶν ἀφανῶν, ἀλλὰ πολυτίμων ἐργατῶν τῆς Ἑθνικῆς μας εὐημερίας.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΓΚΟΛΑΣ

Χημικὸς

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Μιὰ πρόσπαθεια ἀξιόλογη συγχρονισμοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως εἰκονογραφίας, συντελεῖται στὸ μικρὸ μὰ νοικοκυρεμένο ναὸ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Οἱ φιλοπρόοδοι πάροικοι Κεφαλωνῆτες, καὶ πολλοὶ φιλόθρησκοι συμπολῖτες μας, ποὺ ἀγαποῦν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν τέχνη φτάνουν ἀφειδώλευτοι σ' ἀφιερώματα εἰκόνων, γιὰ νὰ ἐμπλουτίσουν τὸ ναὸ τοῦτο μὲ ἔργα ἀξία, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴν κακότεχνη ἁγιογραφία, πῶχει καταντήσει τὶς Ἐκκλησίες μας ἐκθέσεις ἀγριοκαταχρεωμένων, ἀκαλαίσθητων ἀπεχγῶν. Ἔπαι τὰ τελευταῖα χρόνια πόσο ὁ κ. Πριόνας, ὅσο καὶ ὁ κ. Ἀτζαρίτης ἐστιμεθῶσαν ἐξαίρετη παραγωγὴ σὲ πίνακες ποὺ στολίζουν τὸ ναό. Ἀπ' τὰ καλλίτερα τοῦ κ. Πριόνα εἶναι ὁ «Παντοκράτορας» καὶ οἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων Διονυσίου καὶ Σπυρίδωνος σὲ μεγάλο σχῆμα. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι φιλοτεχνημένα ἀπάνω σ' ἀχνάρια ἰτῆς καθιερωμένης ἁγιογραφικῆς παράδοσης τῆς Ρωσσικῆς τεχνοτροπίας, ποὺ καλλιεργήθηκε πλατειὰ στὸ Ἅγιον Ὄρος. Τὴν τεχνικὴ αὐτὴν τὴν κατέχει καλὰ ὁ κ. Πριόνας. Τὰ ἔργα του ἔχουν ὡραίους γλυκοὺς χρωματισμοὺς καὶ ἁρμονικὰ ἀχνὰ συμπλέγματα.

Ὁ κ. Ἀτζαρίτης, μπορεῖ νὰ ποῦμε, πῶς μπάζει νέα στοιχεῖα στὸ εἶδος τῆς ἁγιογραφίας. Ὅλα τὰ ἔργα του διαπνέονται ἀπὸ Ἀναβαπτισμὸ συγκεκαλυμμένο μὲ ἐμπρεσιονιστικὴ τάση. Ἐμπνέυζει πλούσια φαντασία στὴ σύνθεση καὶ ρωμαλαιότητα στὴν ἐκτέλεση. Ἀνάλογα μὲ τὸ θέμα δημιουργεῖ ἀνιμόσφαιρα χαρᾶς, κατανυξῆς, σκέψης, προκαλώντας ἀνάλογα συναισθήματα στὸ θεατή. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ εὐγένεια στὸ χρῶμα καὶ τὴ γραμμή, ποὺ ὁλοκληρώνει τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ἔργων του, σὲ ἔντονες φωτοσκιαστικὲς ἀντιθέσεις, ποὺ μέσα σ' αὐτὲς προβάλλουν ζωντανοὶ οἱ ὄγκοι προσώπων καὶ ἀντικειμένων, μὲ πρόσοψιακὴ ἐξιδανικευμένη, ἀνάλογη καὶ πρεπουμένη στὴν κάθε σύνθεση. Ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ξεχωριστὴ θέση πέρνουν «ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος», «ἡ Ἀνάληψη», «τὸ Οὐκ ἔστιν Ὧδε» καὶ τὸ «Θᾶμα τοῦ Ἁγίου Παρασίμου στὴ δαιμονισμένη». Γιὰ τὸ τελευταῖο εἴχαμε γράψει εἰδικὸ ἀγιογραφία. Τὰ ἄλλα τρία ἀξίζουν ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ γιὰ τὴν τεχνοτροπία τους, καὶ γιὰ τὴ συνθετικὴ οἰκονομία τους. Ἐμφανίζουν πρωτοτυπία στὴν τοποθέτηση τῶν προσώπων καὶ ἔντονο προσωπικὸ χαρακτῆρα. Ξεκάθαρο ἀναβλύζει σ' αὐτὰ τὸ ἀνθρώπινο περιεχόμενο σ' ἕνα πνευματικὸ ἐξαϋλωμένο νόημα μὲ παλμὸ γνήσιο καλλιτεχνικό. Τοῦτο τὸ νόημα φωτίζει μὲ λάμψη ἁγιωσύνης τὰ Θεῖα πρόσωπα τῶν πινάκων του καὶ πρὸ πά